

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۱۲/۰۳

نعمان دوست

رفیقانو یې پر ده تکیه کړې وه او ده پر پردیو

غالباً د دویم ټولګي زده کوونکی وم. کلي ته په رخصتی تللی وم چې د ویروونکیو بمبارونو له تجربو وروسته، بیرته هرپیور کیمپ ته را روان شوو.

زه ، خدای بخښلې مور مې او له ما مشره خورکې ، چې هغه هم ماشومه وه، د دې سفر لارویان وو .

له تورخم اوبنډل سخت و، باید کوم شناخته پیدا شوی وای. د دې لپاره انتظار په کار و او مور دې انتظار ته د جلال اباد ښار کې د یوه شناخته کور غوره کړ.

دا سړی دولتي مامور و، خدای دې وبخښي اوس مړ دی. د اوږدې او مهمې دندې د اجراکولو باجود یې د ژوند وروستی شیبې کابل کیمپ *کې په داسې یوه خونه کې تېرولې چې د دروازي په ځای ورته زړه تاري بوجی را څړیدلې وه چې دې کار یې د صداقت او اخلاص ثبوتونه ورکول.

د دوی د خونې د دروازي په سر، چوکاټ کې د یو مخ خړیلې عکس و. په هغه سهار متوجه شوم چې کوربه یونیفرم واغوست، د چرمي موزو مزي یې راټینګ کړل نو بیا مخامخ عکس ته ودرید، سلامي یې ورته وکړه او د جیب په دسمال یې عکس صافي کړ او د هغه په وصف کې یې څو جملې وویلې، چې یوه یې اوس هم راته یاده ده:

ببرک خو شهزاده دی، شهزاده!

د ببرک نوم مې اوریدلی و، خو عکس مې ور ته نه و لیدلی. کله چې زمور کلی بمباریده او مور کوچنۍ او تیاره سمخه کې ننوتلې وو، نو ښځو ببرک ته ښیرا کولې.

وروسته مې د ده گڼې بیانيې واوریدې، په یوه کې یې ویل:

اتکای ما بر جماهير بزرگ شوروی است!

په دې خبره یې ، ماته د جلال اباد کوربه را یاد شو؛ ما ویل خپلو رفیقانو یې پر ده تکیه کړې وه او ده پر پردیو!

دلته د گڼو مشرانو ستونزه همدا ده چې خلک پر دوی تکیه کوي او دوی پر پردیو.

نن د ډسمبر ۳ ده، له نن څخه ۲۵ کاله وړاندې ببرک کارمل، په داسې حال کې چې نه یې خپلو کې وزن درلود او نه پردیو په درنده تیره تله، ساه ور کړه او دنیا یې ترک کړه؛ خو پښه پښه کیسي یې پاتې شوې.

*د جلال - اباد تورخم په لاره هغه کیمپ چې د تنظیمي جگړو له ویرې ورته کابل ښاریان په ډېر دردوونکي حالت کې را کډه شوي وو.